

[Larsen-Badse.]

forholdene kunde have været saaledes, at disse 40 000 t slet ikke var blevet høstet, og efter de Beregninger, man foretog i Fjor, da man fastlagde Arealet, mente man jo netop at kunne faa det Kvantum, som var nødvendigt til vort hjemlige Forbrug og ikke mere. Nu er der jo stor Sandsynlighed for, at det kommende Aars Produktion, selv paa et lige saa stort Areal, vil blive lidt mindre, og jeg er derfor enig med den højtærede Handelsminister i, at vi skal se Tiden an, se, hvorledes den kommende Høst udvikler sig — saa er det tidsnok at tage Bestemmelse.

Der er dog en enkelt Oplysning, jeg savner. Det fremgaar ikke af den højtærede Handelsministers Udtalelser om de foretagne Opmaalinger over Roedyrkernes Arealer, hvor store Arealer der er tilsaaet for meget. Det fremgaar ej heller — men det kan det kommende Udvalg formentlig faa Oplysninger om —, hvor meget Sukkerfabrikkerne har knappet Roedyrkerne af for de Sukkerroer, der er leveret ud over det tegnede Areal. Det er min private Tro, at det ikke er særlig store Poster, det drejer sig om, men alligevel kunde det være interessant at vide, hvor meget det bliver til i rede Penge.

Det ærede Medlem Hr. Clausager var inde paa, at Staten i Forvejen havde tjent ganske godt paa Sukkeret, ogsaa paa det Sukker, der var tilovers, men han gjorde sig sikkert skyldig i en lille Fejltagelse ved denne Lejlighed, for den indenlandske Afgift bliver først betalt, efterhaanden som Sukkeret gaar ud i Forbruget herhjemme, og hvis det eksporteres, bliver der selvfølgelig slet ikke opkrævet nogen indenlandsk Afgift, og derfor faar Staten selvfølgelig ikke den almindelige Afgift af det hele Kvantum.

I øvrigt skal jeg udtale min Tilfredshed med Lovforslagets Bestemmelser og tilsige det en hurtig Behandling. Jeg glæder mig over, at Lovforslaget er fremkommet paa et saa tidligt Tidspunkt og har Ud-sigt til at kunne gaa igennem paa saa tidligt et Tidspunkt, at de paagældende, der skal arbejde dermed, kan disponere. Det har undertiden ved tidligere Ordninger skortet paa dette; denne Fejl er afhjulpet her.

A. M. Hansen: Jeg maa give den højtærede Minister Ret i, at det er nødvendigt at opretholde en Ordning med Hensyn til Sukkerroeproduktionen ogsaa for det kommende Aar, og jeg kan udtale min Tilfreds-

hed med Forslaget, der jo gaar ud paa at forlænge den nugældende Ordning til at gælde for næste Sukkerroear, ligesom jeg kan give Tilslutning til, at man opretholder det samme Areal som i Fjor. Der har, saavel blandt Sukkerroedyrkerne som blandt Arbejderne i de paagældende Egne, været nogen Ængstelse for, at Ministeriet skulde tænke paa at indskrænke Arealerne som Følge af den store Overproduktion af Sukker, som de 2 sidste Aars store Roehøst og særlig store Sukkerudbytte har medført. Jeg maa i Tilslutning til de foregaaende Talere sige, at jeg anser det for fuldt forsvareligt at fortsætte igen i Aar med Dyrkning af det samme Areal, idet man jo ikke kan løbe an paa, at de 2 sidste Aar, og navnlig det sidste, har været Normalaar, hverken med Hensyn til Roehøst eller Sukkerindhold. Der er en meget stor Forskel paa de forskellige Aars Udbytte. Ser man paa Statistikken over dette Forhold, varierer Tallene meget; i de 12 Aar 1920—31, hvorover der findes en Statistik i Bilagene til Lovforslaget forrige Aar, viser det sig, at Roedbyttet varierer fra 220 hkg til 328 hkg pr. Hektar, og Sukkerudbyttet i det enkelte Aar har varieret fra 85,4 Mill. kg til 176,2 Mill. kg. En saa stor Forskel er der altsaa, og det kan ikke nægtes, at disse Tal fortæller om en Risiko for Sukkerroedyrkerne, men en Risiko er der jo altid til Stede for Landmanden, hvad han saa end dyrker. Dog netop paa Grund af den store Forskel i Høstudbyttet fra det ene Aar til det andet mener jeg, det er fuldt forsvareligt at fortsætte med det tegnede Areal.

Men nægtes kan det jo ikke, at med den af den højtærede Minister omtalte Overenskomst, der er truffet mellem ham og Sukkerroedyrkerne, er der, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Clausager var inde paa, et Risikomoment for Dyrkerne, og jeg vil gerne give Tilslutning til det, det ærede Medlem udtalte om Sukkerfabrikkerne. Jeg synes ogsaa, hvad jeg allerede gav Udtryk for i min Tale i Fjor ret udførligt — og jeg skal ikke gentage disse Udtalelser —, at Sukkerfabrikkerne bliver stillet vel gunstigt, idet der bliver sikret dem deres 5 pCt., inden Tantiømen begynder at virke for Dyrkerne. Jeg kan i det hele ikke sige andet, end at Forholdene har bestyrket mig i, at den Opfattelse, jeg gjorde gældende i Fjor, er rigtig. Det viste sig nemlig, at paa Sukkerfabrikkerens Generalforsamling i Juni Maaned i Fjor, altsaa Generalforsamlingen for Driftsaaret 1932—33, gennemtvang Aktionærerne en Vedtagelse om at fastsætte Aarsudbyttet til 7 pCt., imod